

Sygn. akt VII U 43/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 maja 2020 r. w Warszawie

sprawy Ł. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy powstałej w okresie służby wojskowej

na skutek odwołania Ł. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

z dnia 15 listopada 2019 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 43/20

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w dniu 15 listopada 2019 r. wydał decyzję, znak: (...) mocą, której odmówił Ł. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową wskazując, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 16 października 2019 r. ustaliła, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 31 lipca 2022 r., ale całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku ze służbą wojskową i nie powstała w czasie pełnienia służby wojskowej w okresie od dnia 5 czerwca 2002 r. do dnia 16 lipca 2002 r. (decyzja ZUS z dnia 15 listopada 2019 r., znak: (...))

Ubezpieczony Ł. W. w dniu 9 grudnia 2019 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 15 listopada 2019 r., znak: (...) W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że nie zgadza się z oceną jego stanu zdrowia, dokonaną przez Komisję Lekarską ZUS, która stwierdziła, że całkowita niezdolność do pracy nie powstała w czasie pełnienia służby wojskowej. Podkreślił, że z uwagi na zły stan zdrowia psychicznego został zwolniony ze służby wojskowej, na którą to okoliczność przedłożył stosowną dokumentację lekarską. Dodał, że po wyjściu z wojska podjął leczenie u lekarza neurologa, natomiast od 2004 r. pozostaje pod stałą opieką lekarską w (...) Szpitalu Wojewódzkim (...) z siedzibą w Z.. Nadmienił, że stan jego zdrowia psychicznego nigdy nie pozwalał mu na podjęcie pracy, a w codziennym funkcjonowaniu pomaga mu mama. Mając na uwadze powyższe okoliczności, odwołujący wniósł o powołanie biegłego sądowego z zakresu psychiatrii celem dokonania oceny stanu jego zdrowia i ustalenia daty powstania całkowitej niezdolności do pracy oraz jej związku z pełnioną służbą wojskową. W konkluzji odwołania, ubezpieczony zwrócił się więc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie na jego rzecz prawa do dochodzonego świadczenia (odwołanie z dnia 9 grudnia 2019 r. k. 3-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 7 stycznia 2020 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy powołał się na treść przepisu art. 30 ust 1. ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 203) wskazując, że inwalidą wojskowym jest żołnierz niezawodowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego: w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w okresie pokoju, w ciągu 3 lat od zwolnienia z tej służby, jeżeli inwalidztwo to jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania służby wojskowej. Z kolei w myśl art. 32 ust. 1 powołanej ustawy za inwalidztwo pozostające w związku ze służbą wojskową uważa się inwalidztwo, które powstało na skutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w rozumieniu przepisów o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, chorób zakaźnych panujących w miejscu służbowego pobytu żołnierza, chorób powstałych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, istotnego pogorszenia stanów chorobowych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej. Zgodnie z ust. 2 w/w przepisu Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wykazy chorób i stanów chorobowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określając w szczególności rodzaj schorzenia i jego związek ze służbą wojskową. Z kolei art. 57 ust. 2 ustawy stanowi, że niezdolność do pracy, datę jej powstania, związek niezdolności do pracy z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych albo ze służbą wojskową, związek śmierci ze służbą wojskową żołnierza zwolnionego ze służby, który zmarł poza podmiotem, o którym mowa w ust. 1 oraz związek śmierci inwalidy ze służbą wojskową ustala Lekarz Orzecznik ZUS lub Komisja Lekarska ZUS, na podstawie orzeczenia Wojskowej Komisji Lekarskiej. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony został w toku postępowania skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 16 października 2019 r. ustaliła, że stwierdzona niezdolność do pracy nie powstała w czasie pełnienia służby wojskowej w okresie od dnia 5 czerwca 2002 r. do dnia 16 lipca 2002 r. Ponadto orzeczeniem z dnia 4 października 2019 r. Rejonowa Wojskowa Komisja Lekarska w W. stwierdziła, że schorzenie wymienione w pkt 1 rozpoznania nie pozostaje w związku ze służbą wojskową pełnioną w w/w okresie czasu. W oparciu o powyższe orzeczenia i wskazane przepisy organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 15 listopada 2019 r., odmówił ubezpieczonemu Ł. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowieź na odwołanie z dnia 7 stycznia 2020 r., k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. W., urodzony w dniu (...), ma wykształcenie podstawowe. Ubezpieczony przerwał kształcenie w szkole zawodowej i podjął pracę w piekarni, z której po dwóch miesiącach zrezygnował. W okresie od dnia 5 czerwca 2002 r. do dnia 16 lipca 2002 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. W dniu 17 listopada 2003 r. Terenowa Wojskowa Komisja Lekarska w L. rozpoznała u niego osobowość nieprawidłową z przebytą reakcją dezadaptacyjną i przewlekłą nieżyt uszu środkowych oraz orzekła, że w/w schorzenia i stopień ich nasilenia czynią Ł. W. niezdolnym do dalszej służby wojskowej w czasie pokoju kat. D. Z tego powodu ubezpieczony został zwolniony ze służby wojskowej w dniu 16 lipca 2002 r. Od dnia 8 czerwca 2004 r. ubezpieczony leczy się psychiatrycznie w (...) Szpitalu Wojewódzkim (...) w Z. z powodu schizofrenii paranoidalnej. Obecnie w związku z brakiem uzyskania istotnej poprawy w zakresie stanu psychicznego i utrzymywaniem się wytwórczych objawów psychotycznych, ubezpieczony pozostaje pod opieką Zespołu (...), gdzie jest leczony ambulatoryjnie i farmakologicznie (informacja o okresach składkowych i nieskładkowych k. 6, książeczka wojskowa k. 7-10, książeczka zdrowia k. 11-12, orzeczenie Nr: (...) z dnia 17 listopada 2003 r. k. 13 a.r., dokumentacja medyczna załączona do akt organu rentowego).

W dniu 8 maja 2018 r. Ł. W. po raz pierwszy wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z pełnieniem służby wojskowej. Do powyższego wniosku dołączył informację o okresach składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą te okresy. W toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym odwołujący został skierowany na badanie do Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 17 lipca 2018 r. stwierdził, że jest on całkowicie niezdolny do pracy do dnia 31 lipca 2019 r. ze wskazaniem, że niezdolność ta powstała w dniu 24 czerwca 2002 r. Jednocześnie Lekarz Orzecznik

ZUS stwierdził, że całkowita niezdolność do pracy powstała w czasie pełnienia służby wojskowej (wniosek z dnia 8 maja 2018 r. k. 2-5, informacja o okresach składkowych i nieskładkowych k. 6, orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 17 lipca 2018 r. k. 16 a.r.).

Na tej podstawie decyzją z dnia 21 sierpnia 2018 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy powstałej w czasie pełnienia służby wojskowej od dnia 1 maja 2018 r. na okres do dnia 31 lipca 2019 r. Wysokość świadczenia została ustalona na kwotę 2.010,00 zł brutto (decyzja z dnia 21 sierpnia 2018 r., znak: (...)).

W związku z upływem okresu na jaki zostało przyznane w/w świadczenie, w dniu 10 czerwca 2019 r. Ł. W. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kolejny wniosek o przyznanie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową. W toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym odwołujący został skierowany na badanie do Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 9 lipca 2019 r. stwierdził, że jest on całkowicie niezdolny do pracy do dnia 31 lipca 2022 r. ze wskazaniem, że niezdolność ta powstała w dniu 8 czerwca 2004 r. Następnie w kolejnym orzeczeniu z dnia 16 sierpnia 2019 r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że całkowita niezdolność do pracy nie powstała w czasie pełnienia służby wojskowej, tj. w okresie od dnia 5 czerwca 2002 r. do dnia 16 lipca 2002 r. W wyniku wniesienia sprzeciwu odwołujący został skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 16 października 2019 r. potwierdziła ocenę stanu zdrowia odwołującego wydaną przez Lekarza Orzecznika ZUS (wniosek z dnia 10 czerwca 2019 r. k. 20, orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 9 lipca 2019 r. k. 22 i z dnia 16 sierpnia 2019 r. k. 23, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 16 października 2019 r. k. 24-25 a.r.).

W oparciu o powyższe Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 15 listopada 2019 r. zaskarżoną decyzję znak: (...)mocą, której odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową (decyzja ZUS z dnia 15 listopada 2019 r., znak:(...)).

Od powyższej decyzji organu rentowego Ł. W. złożył odwołanie, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 9 grudnia 2019 r. k. 3-4 a.s.).

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2020 r. Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza psychiatry celem ustalenia, czy ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy oraz czy jest to niezdolność trwała, czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres oraz czy naruszenie sprawności organizmu powstało w czasie pełnienia służby wojskowej (postanowienie z dnia 27 stycznia 2020 r. k. 7 a.s.).

W opinii z dnia 20 lutego 2020 r. biegła sądowa z zakresu psychiatrii M. P. rozpoznała u odwołującego schizofrenię paranoidalną. Biegła wskazała, że dane z wywiadu i dokumentacji lekarskiej przemawiają za początkiem procesu schizofrenicznego od czasu nauki w szkole zawodowej. Nastąpiło wówczas załamanie linii życiowej, odwołujący nie uczył się, nie pracował i wycofał z kontaktów społecznych. Do warunków służby wojskowej nie umiał się przystosować, pogorszył się jego stan psychiczny i rozpoznano u niego reakcję dezadaptacyjną. W konkluzji biegła stwierdziła, że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy na okres do dnia 31 lipca 2022 r. Wskazała także, że naruszenie sprawności organizmu nie powstało u niego w czasie pełnienia służby wojskowej, ale wcześniej, albowiem już w trakcie nauki w szkole zawodowej (opinia biegłej sądowej z zakresu psychiatrii M. P. z dnia 20 lutego 2020 r. k. 22-25 a.s.).

Do powyższej opinii zastrzeżenia zgłosił odwołujący, który w piśmie procesowym z dnia 12 maja 2020 r. wskazał, że z uwagi na zły stan zdrowia psychicznego został zwolniony ze służby wojskowej, natomiast wcześniej został zakwalifikowany, jako osoba zdolna do jej podjęcia i wykonywania. Podkreślił, że dopiero po zwolnieniu z wojska stan jego zdrowia na tyle się pogorszył, że nie był on w stanie podjąć jakiegokolwiek pracy zarobkowej, a w wykonywaniu codziennych czynności pomaga mu mama. Dodał także, że od 2004 r. leczy się psychiatrycznie w (...) Szpitalu Wojewódzkim (...) w Z. z powodu schizofrenii paranoidalnej. Obecnie natomiast w związku z brakiem uzyskania poprawy w zakresie stanu psychicznego i utrzymywaniem się wytwórczych objawów psychotycznych, pozostaje pod opieką Zespołu (...), gdzie jest leczony ambulatoryjnie i farmakologicznie. W ocenie odwołującego spełnia on zatem

przesłanki do uzyskania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową (pismo procesowe z dnia 12 maja 2020 r. k. 35 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującego. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Jednocześnie w toku sprawy Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłej sądowej z zakresu psychiatrii M. P. (k. 22-25 a.s.) celem jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia odwołującego oraz daty powstania u niego całkowitej niezdolności do pracy, a także jej związku ze służbą wojskową. W ocenie Sądu Okręgowego wnioski zawarte w sporządzonej opinii należy podzielić w całości. Opinia została wydana po przeprowadzeniu badania przedmiotowego odwołującego i wnikliwej analizie całości dokumentacji medycznej zawartej zarówno w aktach sądowych, jak i aktach rentowych ubezpieczonego. Opinia sporządzona przez biegłą sądową jest wyczerpująca, a także została sporządzona w sposób jasny i logiczny oraz nie pozostawia wątpliwości, co do dokładnego określenia stanu zdrowia odwołującego oraz początków wystąpienia u niego procesu schizofrenicznego. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego niniejsze postępowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie Ł. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 listopada 2019 r., znak: (...), jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Na wstępie należy zważyć, że zgodnie z art. 148¹ § 1 kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1460 ze zm.) Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, Sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Analizując treść złożonych przez strony i zgromadzonych w aktach rentowych dokumentów, Sąd uznał, że okoliczności faktyczne nie były w sprawie sporne. Spór nie dotyczył faktów lecz prawa, wobec czego Sąd na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c. uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Zgodnie z treścią art. 30 ust. 1 pkt. 1 z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 203) inwalidą wojskowym jest żołnierz niezawodowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w okresie pokoju. Przepis art. 34 pkt. 1 powołanej ustawy do kategorii żołnierzy niezawodowych zalicza żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową.

Zgodnie natomiast z art. 192 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 53) pod użytym w ustawie z dnia 29 maja 1974 r. terminem inwalidztwo należy rozumieć pojęcie niezdolności do pracy, przy czym grupa inwalidzka odpowiada stopniowi niezdolności do pracy. Przepis art. 12 i 13 powołanej ustawy emerytalnej w zw. z art. 64 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. stanowi natomiast, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę

rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Z kolei w myśl art. 32 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, za inwalidztwo pozostające w związku ze służbą wojskową uważa się inwalidztwo, które powstało na skutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w rozumieniu przepisów o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, chorób zakaźnych panujących w miejscu służbowego pobytu żołnierza, chorób powstałych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej, bądź też istotnego pogorszenia stanów chorobowych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej. Niezdolność do pracy, datę jej powstania, związek niezdolności do pracy z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych albo ze służbą wojskową, związek śmierci ze służbą wojskową żołnierza zwolnionego ze służby, który zmarł poza podmiotem, o którym mowa w ust. 1 oraz związek śmierci inwalidy ze służbą wojskową ustala Lekarz Orzecznik ZUS lub Komisja Lekarska ZUS, na podstawie orzeczenia Wojskowej Komisji Lekarskiej (art. 57 ust. 2).

Niemniej jednak ustalenia w przedmiocie niezdolności do pracy opierają się na okolicznościach natury medycznej. Ze względu na to, w niniejszej sprawie zaszła potrzeba pozyskania wiadomości specjalnych, których jedynym źródłem może być opinia biegłych. Powołana w sprawie biegła sądowa z zakresu psychiatrii w wydanej opinii stwierdziła, że schorzenia na jakie cierpi ubezpieczony powodują u niego całkowitą niezdolność do pracy na okres do dnia 31 lipca 2022 r., lecz niezdolność ta nie powstała w czasie służby wojskowej, a warunki i właściwości służby wojskowej nie przyczyniły się do jej powstania. Biegła sądowa opierając się na dokumentacji medycznej oraz historii leczenia odwołującego wskazała, że początek procesu schizofrenicznego rozpoczął się u odwołującego już w trakcie nauki w szkole zawodowej. Wówczas wystąpiło u niego tzw. załamanie linii życiowej, odwołujący nie uczył się, nie pracował i wycofał z kontaktów społecznych. Do warunków służby wojskowej nie umiał się przystosować, pogorszył się jego stan psychiczny i rozpoznano u niego reakcję dezadaptacyjną. Na tej podstawie biegła stwierdziła, że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy na okres do dnia 31 lipca 2022 r. Wskazała jednak, że naruszenie sprawności organizmu nie powstało u niego w czasie pełnienia służby wojskowej, ale wcześniej, albowiem już w trakcie nauki w szkole zawodowej. Opinia sporządzona w toku niniejszego postępowania przez biegłą sądową z zakresu psychiatrii M. P. wydana została przez biegłą posiadającą wieloletnią praktykę zawodową, cieszącą się dużym autorytetem, po uprzednio przeprowadzonym badaniu ubezpieczonego oraz analizie treści dokumentacji lekarskiej dotyczącej ubezpieczonego. Opinia ta jest logiczna, spójna, a wnioski w niej zawarte zostały prawidłowo uzasadnione, jak również korespondują z rzeczowym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym z załączoną do akt sprawy dokumentacją medyczną. Ponadto Sąd Okręgowy zważył, że ocena niezdolności do pracy wymaga wiadomości specjalnych i musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego, dysponującego specjalistyczną wiedzą medyczną. Okoliczność, że opinia biegłego sądowego nie ma treści, odpowiadającej stronie, nie może stanowić uzasadnienia dla przeprowadzania dowodu z dalszych opinii. Innymi słowy samo niezadowolone strony z opinii, która nie odpowiada jej oczekiwaniom, nie stanowi wystarczającej podstawy do przeprowadzenia dowodu z kolejnej opinii. Jednocześnie należy zważyć, że w sprawie, której przedmiotem jest prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych lekarzy posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do schorzeń ubezpieczonego. Powyższe oznacza, że Sąd nie może wbrew opinii biegłych oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu. W niniejszej sprawie opinia biegłej sądowej z zakresu psychiatrii M.-G.-P. były kategoryczne i przekonujące, a wszelkie kwestie związane z oceną stanu zdrowia ubezpieczonego oraz datą powstania u niego całkowitej niezdolności do pracy zostały przez biegłą należycie wyjaśnione. Dlatego też zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, aby opinią biegłej zostały przekonane również strony, co zresztą najczęściej wyklucza się wzajemnie, gdyż opinia korzystna dla jednej strony, nie przekonuje strony przeciwnej. Wystarczy zatem, że opinia jest przekonująca dla Sądu, który wiążąc też ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego (por. wyrok z dnia 19 grudnia 2000, II UKN 146/00) prawo do renty inwalidy wojskowego uzależnione jest od określonego w art. 30 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin związku czasowego ze służbą wojskową i w przypadku braku takiego związku nie ma potrzeby ustalania okoliczności dotyczących warunków i właściwości służby

wojskowej, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy. Ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego wskazują natomiast na brak związku czasowego między niezdolnością do pracy odwołującego, a pełnieniem przez niego służby wojskowej. Z dokumentacji medycznej nie wynika bowiem, aby początek zaburzeń psychicznych miał miejsce w okresie pełnienia przez odwołującego służby wojskowej. Samo ujawnienie bądź nasilenie schorzeń w trakcie służby wojskowej nie rodzi samo przez się prawa do renty inwalidzkiej wojskowej, a obecnie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy pozostającej w związku ze służbą wojskową. Prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy pozostającej w związku ze służbą wojskową przysługuje bowiem tylko w przypadku stwierdzenia, że niezdolność do pracy została spowodowana schorzeniami nabytymi podczas służby lub takimi, które istniały przed powołaniem do służby, ale wskutek szczególnych jej warunków lub właściwości uległy w tym czasie pogłębieniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 1999 r., sygn. II UKN 227/99). Żaden z powyższych przypadków nie znalazł potwierdzenia, ani w zgromadzonej dokumentacji medycznej, ani w wydanej w niniejszej sprawie opinii biegłej sądowej, która wyraźnie zaznaczyła, że początek procesu schizofrenicznego u odwołującego miał miejsce już w czasie nauki w szkole zawodowej, którą z tego powodu odwołujący przerwał już w I klasie. Ponadto przed podjęciem służby wojskowej, odwołujący był zatrudniony w piekarni, jednak również z uwagi na zaburzenia o podłożu psychicznym nie był w stanie jej wykonywać i po dwóch miesiącach z niej zrezygnował. Tym samym nie można przyjąć, że zachodzi związek czasowy pomiędzy całkowitą niezdolnością do pracy odwołującego, a służbą wojskową, co jest warunkiem koniecznym przyznania mu spornego świadczenia. Podkreślić też należy, że mimo, iż biegła psychiatra uznała odwołującego za całkowicie niezdolnego do pracy, to uznała, że początek tej niezdolności miał miejsce przed rozpoczęciem przez odwołującego pełnienia służby wojskowej. Skoro zatem ubezpieczony nie wykazał, że jego niezdolność do pracy powstała w okresie odbywania służby wojskowej, to tym samym nie spełnił warunków określonych w przepisach ustawy z dnia 29 maja 1974r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

W tej sytuacji, Sąd Okręgowy, na podstawie wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz w oparciu o obowiązujące przepisy prawa przyjął, że odwołanie Ł. W. od decyzji z dnia 15 listopada 2019 r., znak: (...) było bezzasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. podlegało oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć (...)

M.St.